

[Handelsministeren.]

digbehandling, har sagt, at det skulle ske i denne samling, og at det skulle gå hurtigt. Det er ret væsentligt, at lovforslaget bliver vedtaget i denne samling, så vi kan få sat det i værk.

Jeg ville være frygtelig ked af, når jeg nu havde chancen for at få begejstret tilslutning fra SFs repræsentant, hr. Ole Olsen, hvis den skulle falde væk. Jeg ved ikke, og jeg kan hjælpe på begejstringen ved at henvise til, hvad der står i bemærkningerne til lovforslagets § 4. I hvert fald vil det hjælpe på afklaringen, og jeg skal citere. Der står:

»Det er tanken at søge tilskudsydelsen koncentreret om investeringer, som ikke under alle omstændigheder kan ventes gennemført, enten i forbindelse med andre rationaliseringsforanstaltninger eller produktionsomlægninger i øvrigt, eller fordi de i øvrigt har en så god privatøkonomisk rentabilitet, at de også uden tilskud kan ventes iværksat inden for den nærmeste fremtid.«

Det vil sige, at jeg kan besvare det direkte spørgsmål, hr. Ole Olsen stillede, sådan, at hvis investeringerne forventes at kunne blive gennemført på grund af, at de i sig selv er rentable, så vil de ikke kunne opnå tilskud. Nogen knivskarp grænse ved hr. Ole Olsen jo helt klart det er svært at trække, men det er altså kriteriet.

Lawaetz (FP):

En kort bemærkning for at påtale hr. Melchior's beskyldning for, at jeg skulle lave hokus-pokusregning. Jeg tror nærmere, det er Christian Hansens regnebog, han skal tage i brug her, så enkelt er det. Hvis man har et projekt til 100.000 kr. på udgiftssiden og på indtægtssiden 40.000 og man har en beskatningsprocent på 50, så får man altså kun 20.000 kr. Man forøger firmaets bruttoindkomst med 40.000 kr. Det er Christian Hansen's regnebog og ikke hokusfokus.

Melchior (CD):

Jeg anfægtede ikke regnestykkets tal, men den anvendelse, der blev gjort af dem, så jeg må dementere mig selv. End ikke hokusfokus var hr. Lawaetz altså i stand til at indrømme, men det er nu også svært.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om personalenormering i daginstitutioner [af Tyroll m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 48. Fremsat 12/4 77).

Forslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne indlede med at minde om, at der ved besparelserne på daginstitutionsområdet var tale om en folketingsbeslutning, som regeringen ikke var enig i. Når vi alligevel gik ind i et forlig om besparelserne, var det for at afbøde de værste konsekvenser af folketingets vedtagelse i forbindelse med finansloven 1975-76. Man må også huske på, at den reduktion af personaletallet, som folketinget vedtog, blev fulgt op af en adgang til at dispensere fra normeringsreglerne, hvor særlige forhold forelå, således at der blev åbnet mulighed for at yde ekstra hjælp, hvor behovet var størst.

Nu stiller VS, SF og DKP forslag om, at folketinget skal opfordre regeringen til at genindføre de tidligere regler for personalenormeringen i daginstitutioner. Forholdet er imidlertid det, at siden folketinget vedtog ovennævnte reduktion af personaletallet, er alle afgørelser på dette område lagt ud til kommunerne. Det skete den 1. april 1976, da bistandsloven trådte i kraft.

Med hensyn til normeringerne på daginstitutionsområdet skete der det, at socialministeriet og Kommunernes Landsforening, aftalte, at besparelserne for finansåret 1975-76 skulle søges videreført som forudsat af folketinget ved kommunernes frivillige medvirken. Men denne aftale kunne altså ifølge sagens natur kun indeholde en henstilling til de enkelte kommuner, og den bortfaldt den 1. januar 1977.

Staten har altså ikke længere lovhemmel til at pålægge kommunerne en bestemt normering i daginstitutionerne. Det er den enkelte kommune selv, der afgør, hvorledes normeringerne skal være, herunder altså også i daginstitutionerne. Det kan derfor ikke lade sig gøre at føre